

ЗНАЧЕНИЕТО НА ЗЕМЯТА И ДЕМОГРАФСКИТЕ ПРОБЛЕМИ НА БЪЛГАРСКОТО СЕЛО

ДОЦ. Д-Р ИНЖ. ДИМИТЪР ДИМИТРОВ

ВИСШЕ УЧИЛИЩЕ ПО АГРОБИЗНЕС И РАЗВИТИЕ НА РЕГИОНИТЕ

*Никоя нация не може да постигне
благоденствие, докато не осъзнае,
че да се оре земята е занятие също така
достойно, както и писането на поеми*
Джордж Вашингтон

ЗНАЧЕНИЕТО НА ЗЕМЯТА

Посещаваме големи градове. Искате да видим центъра. Там се изправя паметник на император, генерал, адмирал или пълководец. Всички те са се прославили с това, че са убивали съседите си и са им заграбвали земята.

Колкото повече земя заграбиш, толкова за по-велик те обявяват.

ОБАЧЕ!

Висшата човешка ценност е човешкият живот. Медицината, фармацевцията, химията, биологията полагат огромни усилия, за да изобретят лекарства или методи на лечение, които могат да спасят човешкия живот или дори да го удължат поне малко.

ОБАЧЕ!

Човешкият живот не струва нищо, когато императорите решат да събират силните млади мъже, да ги облекат във военни доспехи и да ги пратят на смърт, за да разширят империята. Например Александър Велики (Македонски) е имал две лични амбиции. Първата – да задмине баща си Филип по слава и победи.

И втората – да заведе армията си до онова място, където е считал, че е краят на света, за да го види лично как изглежда.

В продължение на години той води битка след битка, не защото народът му има нужда от жизнено пространство, а за да задоволи, меко казано, екстравагантните си капризи. По пътя загубва хиляди и хиляди войници, офицери, генерали, архитекти, строители, дърводелци, готвачи, шивачи, грънчари, ковачи и още много, много добри майстори, които са можели да направят всичко върху голата земя до построяването и функционирането на един град.

Нужно ли е да правим аналогия с римските императори, Наполеон, Хитлер?

В крайна сметка империите се разпадат.

Остават само греховете на императорите за убийствата на милиони човечеци.

Каква е тази магическа сила на земята, към която всеки се стреми? Защо само заради нея може да се пренебрегне цената на човешкия живот?!

Заслужават уважение онези народи, които изпитвайки нужда от жизнено пространство, от препитание, са търсели по-хуманния, макар и по-труден начин, да се сдобият със земя.

В Перу просичат тераси в планината. Произвеждат естествен тор на брега на океана от риба. Качват го на терасите с раница и отглеждат пшеница. /Не съм бил там, но това го знам от Николай Хайтов./

В Израел превръщат пустинята в градина.

В Холандия 40% от територията на страната е завоювана от морето, рекултивирана и продадена на земеделски производители.

Като почвен ресурс, земята осигурява изхранването на населението.

Подземните богатства, които земята съдържа, осигуряват суровини за цялата индустрия. Продуктите, произведени от тях, ни заобикалят навсякъде.

Горите, които земята храни, осигуряват незаменими суровини за нашия бит.

Водите, разположени върху и под земята, спасяват живота на хората, флората и фауната. Може да се каже: „Имаш ли земята, можеш да имаш всичко!“

Земята служи за основа, върху която се развиват всички човешки дейности.

Върху нея се построяват сгради и съоръжения, в които функционират системи, необходими за развитието на човешката цивилизация.

Дори и космическите кораби, преди да бъдат изстреляни във Вселената, трябва да бъдат построени върху земята.

Земята е единствената стока, която не се амортизира.

В продължение на хиляди години, тя ражда храната ни. Може да бъде унищожена само от дейността на човека: опожарена, отровена, ерозирана. Веднага трябва да подчертаем, че земята е единствената стока, която не може да се произвежда, да се разширява като площ и обем. Един сантиметър почвен слой може да се образува по естествен начин за 200 до 500 години. Средната дебелина на

плодородния почвен слой е около 30 см. Това са поне шест хиляди години.

Земята е национална територия. Една от първите задачи на всяка държава е да определи своята територия и да я пази.

Да си припомним онзи епизод от българската история, когато Свети Цар Борис I водеше преговори със сръбския княз за мир. На сръбските искания царят отговори: „Взemi ми коня, взemi ми държанката, но от земята българска един камен не давам!”

За да опазят нашата национална територия за всяка крачка дедите ни са проляли кръв. Достатъчно е да проучим историята на собствения ни род и ще разберем, че има поне един, който най-малко е раняван във войните на Третата българска държава.

Земята е територията на нашата фамилия. Върху нея ние сме построили дом, който е жизненото пространство на семейството ни. И без който не можем.

В резултат на глобалните проблеми в климата все повече нараства значението на агробизнеса в перспективите за бъдещото развитие на човечеството. Освен за разрешаване на проблемите по изхранването на населението, експертите все по-настоятелно се обръщат към земята като ресурс за добиване на енергия.

Светът се променя. Свидетели сме на глобално затопляне. Петролът свършва. Все по-голям дял от земята се използва като ресурс за добиване на електричество. Все повече площи се заемат от вятърни и слънчеви генератори. Все повече растителни и животински ресурси се използват за добиване на биогаз и биодизел. Ето защо агробизнесът ще играе стратегическа роля за осигуряване и на храна, и на енергия! Земята е основа, върху която се развива бизнесът.

Тя е основен ресурс за развитие на аграрния сектор. Нашите предци са използвали всяка спестена жълтица, за да купят нов парцел земя. А са продавали само в два случая:

- Когато ги сполети нещастие - ако има тежко болен в семейството, за да платят лечението.

- И когато пращат детето си да учи. Достойна за уважение е мъдростта им, за да поставят знанието, единствено знанието, по-високо от земята, в своята ценностна система.

ДЕМОГРАФСКИТЕ ПРОБЛЕМИ НА БЪЛГАРСКОТО СЕЛО

През първата половина на XX век в българското семейно земеделско стопанство са звучали песните на 6, 8, 10, 12 деца. Прагматичният земеделец е знаел, че един ще стане учител, друг – лекар, трети – инженер, четвърти – търговец, пети – земеделец. Момите били сватосвани за добри ергени и се раждали още по-хубави деца. От значение е бил прагматизмът – докато се оженият и се отделят от семейството децата са били безплатна работна ръка. Нашите предци са знаели, че когато родиш дете, сърцето ти излита от тебе. През 1950 г. са се раждали 26 деца на 1000, сега – 9 на 1000 деца. 90% от населението е живеело в прекрасните китни български села – от живи по-живи, от шарени по-шарени. Националната аграрна икономика е допринасяла за благоденствието и авторитета на България. За съжаление политиките прокудиха много деца да се скитат немили-недраги по света и да слугуват на други народи.

След Втората световна война дойде комунизмът. Това означаваше една партийна власт. Това означаваше национализация и колективизация в земеделието. Това означаваше никаква частна собственост.

Рязко спадна раждаемостта. В Полша, обаче, това не се случи. Семейните земеделски стопанства си останаха такива. И Полша увеличи своето население поне два пъти през втората половина на XX век.

Следващият удар срещу българското село беше изтеглянето на младежите от селата и превръщането им в работници-пролетарии в новите ненужни фабрики. Както е известно в края на XX век се оказаха ненужни и фабриките. А социализмът се оказа недоносче и грешка. Да, но който вече е стъпил на тротоара, не желае да се връща в калта. Защото беше смазана великата селска душа на българина. Беше убита с тояги любовта на българския селянин към земята, животните и растенията. Беше претрепано с юмруци българското трудолюбие. Започнаха десетилетия на лицемерие и фалш. Не беше важно да си професионалист, а да крещиш колко много обичаш „Партията”. Нямахме значение, че въкъщи критикувахме, а беше по-важно на улицата и в предприятието да възхваляваме критикуваните снощи. Възтържествува двуличието, демагогията, фалшът. Така започна да се топи българската нация, а къщите по селата все повече заприличаха на скелети.